

vykonávání prací nebo služeb, pokud zaměstnanci za takového zameškání práce nepřísluší mzda.

Z uvedeného nálezu lze dále vyvozovati, že otázka, stihá-li zaměstnavatele povinnost platiti pojistné za nehonorované dny prázdná, není odvislá od odhlášky ve smyslu § 17 zákona č. 221/1924. Totéž platí, nastal-li u pojištěnce pojistný případ a ztráta způsobilosti pracovní (§ 160, odst. 2.), nebo zamešká-li zaměstnanec práci z nějaké důležité příčiny, kterou lze zahrnouti pod ustanovení § 1154b (obč. zákona) § 160, odst. 3. Ve všech těchto případech, poněvadž nevedou ke zrušení pracovního poměru, nelze požadovati »odhlášky«, a nebylo by též předpisovati pojistné nemocenského pojištění.

Nastává zde ovšem obtížná otázka, jakým způsobem se nemocenské pojišťovny dovědí, za které dny, jako za dny pracovní, má býti předepisováno pojistné. Pochybností nebude, pokud jde o neděle. Pokud však jde o jiné sváteční dny, zvláště o svátky, v nichž podle zákona ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb. z. a n. o svátcích a památných dnech republiky Československé rozhodnutí o pracovním klidu je ponecháno dohodě zainteresů — mezi těmito státními svátky 28. října — tu nutno žádati, aby zaměstnavatelé o takovém faktickém přerušení práce učinili nemocenské pojišťovně oznámení. Toto »oznámení« se může státi ve formě stručného sdělení. Nemocenské pojišťovny budou právem požadovati, aby zaměstnavatelé učinili toto »oznámení« do tří dnů podle obdoby § 19 cit. zák., podle něhož všechna hlášení, jež pro provádění pojištění jsou nezbytná, nutno učiniti nejpozději třetího dne po nastalé změně. Takové oznámení musí obsahovati všechny údaje, potřebné pro zjištění identity zaměstnanců, dále označení dnů, v nichž se nepracuje, důvod, proč zaměstnanec nepracoval (na př. nemoc, stěhování, úmrtí v rodině, zdravotní dovolená atd.) a žádost, aby za tyto dny za uvedeného pojištěnce nebylo pojistné nemocenského pojištění předpisováno.

Upozorňujeme, že pokud jde o zákonnou dovolenou, stanoví § 9 odst. 5. zákona z 3. dubna 1925, č. 67 Sb. z. a n. výslovně, že za dobu zákonné dovolené platí se příspěvky sociálně-pojišťovací.

Tím jsou vyřízeny všechny dotazy této věci se týkající.

Oběžník Ú. S. P. č. 58 ze dne 29. srpna 1927 o likvidaci přeplatků nemocenského pojistného.

Ministerstvo sociální péče zaslalo svazům nemocenských pojišťoven, svazům zaměstnanců a Konfederaci zaměstnavatelských organizací přípis, v němž oznamuje, že hodlá svolati anketu, v níž by byly projednány návrhy na likvidaci sporů o placení pojistného za 6 nebo 7 dní v týdnu a žádá, aby zájemci sdělili svá stanoviska a předložili konkrétní návrhy.

Ministerstvo připomíná, že vypočítávání přeplatků, vzniklých placením pojistného za 7 dní v týdnu by vyvolalo po celé republice nejen práci příliš obsáhlou, ale i potud komplikovanou, že bylo by nutno namnoze přezkoumati mzdové záznamy, jež jsou zaměstnavatelé podle § 14 cit. zák. povinni vésti a pod trestní sankcí podle § 260 cit. zák. k nahlédnutí předložiti.

Svůj úmysl oznámilo ministerstvo i Zemským správám politickým s vyzváním, aby i politické úřady I. stolice byly o něm uvědoměny.

Ústřední sociální pojišťovna doufá, že se podaří v dalším jednání dosíci dohody, aby nemocenské pojišťovny byly ušetřeny vypočítávání jednotlivých přeplatků. Doporučujeme nemocenským pojišťovnám, aby zaměstnavatelům, kteří žádají vrácení nebo vyúčtování přeplacených částek, oznámily, že se jedná o dohodu se žádostí, aby prozatím upustili od vymáhání přeplatků. Setrvají-li však jednotliví zaměstnavatelé na své žádosti,

necht provedou nemocenské pojišťovny revisi mzdových záznamů a podle výsledku této revise necht vyúčtují se zaměstnavatelem zjištěné přeplatky, případně provedou na podkladě revise dodatečné předpisy pojistného.

Díl na zaměstnance připadající zaměstnavatelům vrácen ani vyúčtován býti nemůže.

Zprávy.

Československé odúčtovací místo pro pensijní pojištění bylo zřízeno za účelem provádění úmluvy s Rakouskem o vyúčtování nositelů pensijního pojištění (t. zv. sociální clearing). Umístěno je v Praze II., Palackého nám. čp. 375 (budova ministerstva sociální péče). Přihlášky podati jsou povinni všechny československé náhradní ústavy a všichni nositelé náhradních smluv, kteří měli dne 31. prosince 1918 pojištění (aktivní anebo vystouplé) zaměstnané na území nyní rakouském. Potřebné tiskopisy lze si opatřit za náhradu výloh u Svazu pensijních ústavů v Praze II., Rašínovo nábř. č. 60. — Přednostou odúčtovacího místa jmenoval ministr sociální péče min. tajemníka Dr. Alberta Klötzla, jeho zástupcem radu pojistné služby Richarda Ernesta.

Sdělení redakce. K článku Dra J. Rosenkranze „Přehled o výplatě státního příspěvku k podpoře nezaměstnaných“ oznámila Grafická Beseda v Praze, že během r. 1926 její fond k podpoře v nezaměstnanosti vyčerpán nebyl a že tedy tvrzení na straně 313, v čís. 4. „Sociální revue“ není správné. Opravujeme proto tento údaj v tom směru, že v r. 1926 nedošlo k vyčerpání fondu k podpoře v nezaměstnanosti u Grafické Besedy v Praze, nýbrž že došlo k vyčerpání fondu u svazu, uvedeného ve výkaze na straně 222. „Sociální revue“ č. 3., v řádce předcházející před Grafickou Besedou, t. j. u Unie dřevodělníků v Praze. Fond ku podpoře v nezaměstnanosti Grafické Besedy během r. 1926 vzrostl o 36.059 Kč 47 h a ke dni 31. prosince 1926 činil 146.234 Kč 30 hal.

Knihy redakci zaslané.

Dr. Kamil Krofta, Němci v Čechách. »Časové otázky« sv. 5. Praha 1927. Nákladem »Orbis«. Str. 41. Kč 5.—. Práce Kroftova líčí vznik a postavení německé menšiny ve starém českém státě, potom v Rakousku před válkou a za války, až dospívá k době přítomné. Autor provádí zároveň důkazy, že úsilí českých Němců po převratu, vytvoření samostatný stát, nebylo založeno ani eticky, ani politicky, ani hospodářsky. Čeští Němci v minulosti nikdy neprojevovali zvláštní touhy po vlastním životě státním a vlastně i dnes právu sebeurčení rozumějí tak, že chtějí splynouti s jiným větším státním celkem (Rakouskem nebo Německem), protože patrně nedůvěřují vlastním schopnostem státotvorným. Dr. Krofta proto očekává, že Němci ve vlastním svém zájmu odloží svůj odpor proti setrvání v čsl. státě, který jest ochoten a také s to, aby jim poskytl všechnu možnost k volnému jejich vývoji národnímu.

A. Serafimovič, Železný potok. Epopej. V Praze 1927. Vydavatelstvo Družstevní práce. Str. 261. Kč 18.—. Dílo Serafimovičovo, jež je pěknou ukázkou současné ruské literatury, není a nechce býti románovou skladbou v běžném slova smyslu. Kožuch, ústřední postava práce, není románovým hrdinou, o jehož osobní osudy by v knize šlo. Ale je hrdinou revoluce, je vůdce lidu, který je tu vlastně sám hrdinou celého románu. Dílo Serafimovičovo je opravdovou epopejí, líčící s mohutnou šíří,